

Historien om Nuggi og Otto

Otto og vores tæve Nuggi traf hinanden første gang i sommeren 2004, men vi er nødt til at indrømme, at det faktisk slet ikke var Otto, der var udset til at blive Nuggi's kæreste. Ud fra billederne på www.bordertoborder.dk havde vi set os lune på Otto's søn Oscar, og det var da også ham, vi sammen med Nuggi drog til af sted til Kirsten og Paul i Solrød for at møde.

Men det gik overhovedet ikke! Nuggi – der kan være en meget bestemt dame – ville på ingen måde have noget med den unge, viltre fløs at gøre, så efter at Oscar havde gjort et par forsøg på at præsentere sig selv, som Nuggi pure afviste, måtte han ind i huset igen, og i stedet kom den erfarne charmør Otto ud i haven. Og det var jo en helt anden snak! Otto vidste nemlig, hvordan man håndterer en dame, så udgangen på aftenen blev, at vi aftalte, at Otto og Nuggi skulle se lidt mere til hinanden, når tiden kom...

Som det også kan ses på hjemmesiden, var tiden inde i august 2004. Forinden havde Nuggi og Otto aflagt et hinanden et par gensidige visitter, dels for at forøge den indbyrdes fortrolighed, dels for at vurdere, om det "endelige slag" skulle stå hjemme hos os eller hjemme hos Otto. Det blev hos Otto, og et par lune sommeraftener, 10/8 og 12/8, blev det så alvor; derefter kunne vi bare vente...

Ventetiden var ovre d. 9/10, altså et par dage før forventet. I løbet af aftenen fødte Nuggi let og smertefrit 5 sunde og velskabte hvalpe, 3 drenge og 2 piger. Det skulle blive starten på nogle hårde, men også dejlige og spændende måneder. Udover alle de "almindelige" pligter, når éns hund har hvalpe, viste det sig nemlig hurtigt, at én af pigerne, Lillepigen, der allerede fra fødslen var den mindste,

havde svært ved at sikre sig nok mad i konkurrencen med de større søskende, så vi var vågne i mange lange nattetimer for at hjælpe hende med at komme til fadet. Heldigvis har vi varierende arbejdstider, så Nuggi var stort set aldrig alene om opgaven; og kunne ingen af os en sjælden gang være hjemme, var naboøtrene Emily og Louise utroligt søde og altid parate til at springe ind som "hvalpesittere".

SPISETID

"Besværet" med Lillepigen var ikke forgæves, for hun voksede op og blev flokkens dominerende og mest energiske hvalp. Og den modigste: Hvor de andre, i hvert fald i starten, holdt sig beskedent i baggrunden, marcherede Lillepigen kækt og frejdigt med ind i folden til vores får og geder; heller ikke naboernes heste kunne gøre hende bange. Fysisk vedblev hun at være den mindste, men mentalt blev hun den største.

Lillepigen var også den første, der fandt en ny familie, nogle unge mennesker fra Valby. Desværre viste det sig, at familien nok havde købt hende i et sidste forsøg på at redde et skrantende samliv; det gik selvfølgelig ikke godt, og et par dage efter nytår ringede de og

fortalte, at de skulle skilles, og om vi ikke godt kunne tage Pasmina, som hun nu var blevet døbt, tilbage?

HVORFOR MÅ VI IKKE KOMME MED?

I mellemtiden var de andre hvalpe flyttet hjemmefra; Pelle til et par unge mennesker i Høje Tåstrup, Trille til en ældre dame i Dronningmølle og Saxo til en familie i Svogerslev. Vi havde, som det hele tiden havde været meningen (ja, det var vel næsten hele formålet med hvalpe-projektet), selv beholdt en af hvalpene, Gandalf.

De familiære fortrædeligheder i Valby skulle selvfølgelig ikke gå ud over Pasmina, så vi var ikke længe om at beslutte at tage hende hjem igen som "skilsmissehund". På sin vis var det lidt af en streg i regningen, at vi nu pludselig havde 3 hunde i stedet for 2, men i den sidste ende kom der kun godt ud af det:

Udover at hun var (er!) er dejlig hund, som vi nød at have på besøg, så betød Pasmina's hjemkomst nemlig også, at Gandalf, der hele tiden havde været lavest i hvalpehierarkiet og ikke så lidt af en bangebuks, fik et gevaldigt skud selvtillid. At have hende som støttepædagog og jævnbyrdig legekammerat i de tre uger, der gik, inden hun igen flyttede hjemmefra, gjorde ham til en helt anden hund; selvsikker og klar til at erobre Verden.

GANDALF OG PASMINA

Pasminas nye nye familie blev et ældre ægtepar i Ålsgårde, der havde mistet deres forrige borderterrier nogle få dage forinden efter et trafikuheld. Pasmina blev udset til erstatning og hedder nu Molly ligesom hendes forgænger. Manden, Dirck, er på efterløn og har derfor masser af tid til Molly.

PASMINA PÅ TOPPEN AF VERDEN

Vi ser og hører jævnligt fra alle hvalpenes nye ejere, og vi er derfor 100 % sikre på, at de har fundet nogle rigtigt gode hjem. Pelle og Saxo kommer her på besøg hver søndag, fordi vi "overtalte" deres nye familier til at deltage på det samme hvalpemotivationskursus som Gandalf. Det foregår meget belejligt på vores nabos græsmark, og gensynsglæden er stor hver gang. Selve undervisningen, tjahh, det går så som så; vi betragter det nærmest som en mulighed for at få nogle gode tips at arbejde videre med derhjemme. Hvalpenes koncentration er ikke altid helt i

top, for de vil jo meget hellere lege med hinanden, selvom de altid får et godt, langt frikvarter på vores græsplæne efter skoletid.

Vi har netop aftalt med Saxo's familie, at vi skal passe ham til sommer, når de rejser på ferie, ligesom i hvert fald Saxo, Pelle og Gandalf deltager på borderskuet i Herfølge d. 22/5, hvor de vist også får lejlighed til at hilse på deres far. Derudover regner vi med at tage en tur til Nordsjælland og besøge Trille og Molly inden længe, måske i påskeferien.

PELLE, SAXO OG GANDALF
EFTER SKOLETID

Det har været en meget stor oplevelse at få hvalpe. På mange måder også hårdt, og i skrivende stund er det ikke sandsynligt, at Nuggi skal have flere kuld. Primært for Nuggi's skyld, for det har også været en hård tårn for hende, og vi vil ikke slide hende op som en anden "fødemaskine".

Men vi har på ingen måde fortrudt, hvad vi gjorde. Alene at se den fornøjelse, som Nuggi og Gandalf har af hinanden, er det hele værd. Nuggi er blevet en helt anden hund, fjantet og legesyg, nærmest som var hun hvalp på ny, og har man pladsen til det, vil vi varmt anbefale, at man ikke "nøjes" med én hund. De trives i den grad sammen, og for tiden er Nuggi i fuld gang med at oplære

Gandalf i nyttige sysler såsom at lede efter mus i stalden, grave efter muldvarpe ude på marken, jage naboernes katte osv.

Ét enkelt problem må vi dog imødesee, og det vil være tilbagevendende: Nemlig når Gandalf bliver lidt ældre, og Nuggi kommer i løbetid. Men det må vi finde ud af at tackle til den tid!

Som afslutning på historien vil vi sende en stor tak til Paul og Kirsten, der var til uvurderlig hjælp gennem hele forløbet. Altid parate med gode råd, også når det så "svært" ud, som da det en overgang lod til ikke at være helt så let at afsætte hvalpene, som vi havde troet. Og, ikke at forglemme, i hvert fald tre af hvalpene fandt deres nye ejere via annoncen på www.bordertoborder.dk.

NUGGI OG GANDALF PÅ TOPPEN

Mange border hilsner

Nuggi, Gandalf, Susanna & Klaus, Viby Sj.